

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—
četrtni strani Din 500.—, 1/4 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda Din 120

„V svojo lastnino je prišel“

(Jan. 1, 11).

Hrepenenje po Mesiji je ležalo globoko v srcu izraelskega ljudstva, iz čigar sredine so vstajali največji in najplemenitejši možje kot oznanjevalci njegovega prihoda in napovedovalci njegovega zveličavnega dela. Pa tudi iz poganskih src so se kakor globoki vzdih dvigali klici po luči, ki jo more samo Bog prinesiti na svet. Eden največjih grških duhov, modrijan Platon, je v svoji knjigi »Obramba Sokratova« zapisal te le pomenljive besede: »Čakati moramo, da kdo pride ter nas pouči o načinu, kako naj ravnamo napram Bogu in ljudem; samo Bog nam to more razodeti.«

In Bog je izpolnil željo človeštva. Prišel je na svet ter privzel podobo človeka. Ob svojem vstopu na svet je prinesel s seboj nebeško svetlobo, ki je zablestela nad Betlehemom, ko je bilo rojeno božje Dete. Radosten je bil ta trenutek za vse ljudstvo in za vse narode. »Oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo«; tako je sporočil božji angel to vse ljudi vzradošujočo in osrečujočo vest. Prišel je kot božji Učenik, da izpolni po Platonu izraženo željo človeštva: da nas pouči, kako moramo ravnati napram Bogu in ljudem. Prišel je kot naš Posvetitelj: kot Jagnje božje, ki odjemlje grehe sveta.

Mar so ga vsi sprejeli? Mar ga danes sprejemajo? Sv. apostol Janez izpoveduje kar v 1. poglavju svojega evangelija: »Beseda (Sin božji) je v svojo lastnino prišla in njeni je niso sprejeli.« Komaj 40 dni je preteklo po Jezusovem rojstvu, že je pravični Simeon v preroškem duhu o njem izjavil: »Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, kateremu se bo nasprotovalo« (Luk. 2, 34). Judovsko ljudstvo kot tako ni hotelo sprejeti Kristusa-Odrešenika ter ga tudi danes noče sprejeti. Zato je padlo ter se še danes ni moglo dvigniti iz tega padca. Kot Ahasver tava okoli po svetu, nikjer doma, nikjer priljubljeno, v mnogih državah preganjano, povsod samo tolerirano (se samo trpi).

Kar se je zgodilo kolektivno z judovskim ljudstvom, to se na poedinski način dogaja s tistimi posamezniki, ki Kristusu nasprotujejo. Posledica se glasi: padec v pogibelj. Prvi je preganjal božje Dete kralj Herod, ki je dal usmrtiti betlehemske otroke. Padel je za kazen v strašno bolezen, ki mu je spremenila živo telo v kup gnile in smrada. Drugi Herod (Antipa), ki je zasmehoval Kristusa med trpljenjem, je umrl kot prognanec v Španiji v veliki bedi. Pilat, krivični obsoditelj Zveličarjev, je izgubil službo ter taval od mesta do mesta, dokler si ni z lastno roko končal življenja. Izdajalski apostol Judež se je v obupu obesil.

Rimski cesarji, ki so preganjali Kristusa in njegovo cerkev, so povečini umrli nasilne smrti, kakor to spričuje pisatelj Laktancij v svoji knjigi »Smrt preganjalcev«. Cesar Kaligula je bil ubit, Neron si je sam pognal meč v srce, ko je videl prihajati vojake, da bi ga ubili. Domitijana so ubili njegovi domači. Komoda so zadavili. Heliogabala so razmesarili lastni vojaki, Valerijanu so odrli kožo. Dioklecijan je v obupu skočil v morje in utonil. Julijan Odpadnik je smrtno ranjen zagrabil iz rane šako krvi, jo vrgeł proti nebu in vzkliknil: »Zmagal si, Galilejec!«

Ako se ozremo po modernem brezverstvu, se ustavi naše oko ob francoskem filozofu Voltaire-ju, ki se je bahal, da bo sam uničil krščanstvo, ki ga je 12 ljudi (apostolov) razširilo po svetu. Dne 28. februarja 1758 je pisal svojemu prijatelju D'Alembertu: »Čez 20 let ne bo več Boga.« Ob dvajsetletnici te izjave, 28. februarja 1778, se je Voltaire-ju udrla kri. Težko bolan je zahteval duhovnika, njegova okolica pa mu ni dovolila vstopa. Voltaire je obupno vzkliknil: »Zapuščen sem od Boga in ljudi!« V največjem obupu je izdihnil. V najnovejši dobi je Lenjin, oče ruskega brezbožnega boljševizma, proglasil geslo: »Vera je opij (strup) za ljudstvo.« V naporu in obupu je izgubil živce. Omračil se mu je um.

Zgodovina spričuje to le nepobitno dejstvo: Kdor Kristusa ne sprejme, marveč mu nasprotuje, pade v nesrečo in pogubo. Spomnimo se te velike zgodovinske resnice te dni, ko stojimo pred betlehenskimi jaslicami, slaveč na svet rojenega božjega Zveličarja. Betlehemske Dete trka na vrata našega srca, da bi mu jih odprli ter mu v njem pripravili jaslice. Smo li za to pripravljeni? Bomo božje Dete sprejeli? Odločilno vprašanje, ki ga božični prazniki stavijo vsakemu! Tistim, ki ga sprejmejo, daje pravico, »da postanejo otroci božji« (Jan. 1, 12). Otrok božji, brat v Betlehemu rojenega Sina božjega: ali ni to tisto božično veselje, ki ga je sam angel božji sporočil vsemu ljudstvu?! Ljudje — otroci božji, ki morajo med seboj živeti v miru in ljubezni: ali ni to tista blagovest, ki jo je svetu prineslo božje Dete, večlovečni božji Sin?!

